744

பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்.

1744

30 MAR 1931

மகிழ்மணிமாலை.

முத்துப்பேட்டை சங்கப்பிரசங்கியாகிய
அஷ்டாவதானி முஹிய்யிதீன் பக்கீர் புலவரவர்களின்
மாணாக்கரிலொருவராகிய நல்லமீறா சாஹிபு
அவர்களின் தவப்புத்திரராகிய

ந. மு. முஹம்மது முஹிய்யிதீன். புலவர்கள்
இயற்றியது.

சிங்கப்பூர்
ந. மு. அப்துல் ஹமீது அவர்களால் அச்சிடப்பட்ட
பிரதிக்கிணங்க,

சென்னை திருவல்லிக்கேணி

டி. எ. முஹம்மது இப்றுஹீம்

அவர்களால் தமது

இப்றுஹீம் பிரஸ்ஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு

இதன் விலை] 1931 [அணா 6.

முனாஜாத்தே பாத்திமா

இப்புத்தகத்தில் நபி நாயகமவர்கள்பேரில் யாஸையிதீ பைத்தும், யாஸையிதீ மாலையும், பாத்திமா நாயகியவர்கள் பேரில் முத்து மணி மாலையும், சரசுவதி மாலையும், முஹிய்யித்தீன் முனாஜாத்தும் காஜா பந்தே நவாஸ் முனாஜாத்தும் அடங்கி யிருக்கின்றன.

மேற்கண்ட முனாஜாத்துகளை வெள்ளி, திங்கள் இரவுகளில் ஓதி வருவதால், சங்கடம், மிடிமை, பீடை, ஆபத்து முதலிய துன்பங்களடங்கலும் யாதொரு தடையின்றி நீங்குவதுடன் நாடிய காரிங்களெல்லாம் நாயனுதவியால் கட்டாயம் சித்தியாகும்.

விலை அணா 3.

பெற்றுக்கொள்ளுமிடங்கள்:—

டி. எ. முஹம்மது இப்ருஹீம் கம்பெனி,

ஹைரோட் திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

கொளும்பு:—

ப. முஹியித்தீன் பிச்சை,

புத்தக வியாபாரம் 190, செட்டி தெரு, கொளும்பு.

பர்மா:—

நவீனகதா புத்தகசாலை,

251, மங்குமாரி வீதி, இரங்கூன்.

30 MAR 193

பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்.

மகிழ்மணி மாலை.

வெண்பா.

திருவுருவினுருவாய் தெளிவினுருவாய்ச் சிறந்த
கருவினுருவின் னுருவாய்க் கண்டெடுத்த—உருமணியே
குருவினுருவேயெனது கோமா நபியிறசூல்
மருமலரி னிருபாதம் மகிழ்ந்தேன்.

பதம் பல்லவி வாக்கியம்.

ஆதியந்தச்சோதியாய் யனைத்தெயுகளந்தரம்
ஆதியுமலிபதாய் யழியதொரு தந்தரம்
ஆதியெங்கு மில்லாதொன்று ஆடாதொரு சந்திரன்
ஆதியையறிந்தவர் யழிவாரோ நல் மந்திரம்

ஒரெழுத்தைக்கொண்டுமே வுயிரெழுத்துமாக்கியே
ஒசையா யுகந்தசத்தம் வுருமைலாமை நோக்கியே
ஆசையுள்ள வாசியை யருமைமீமில் தாக்கியே
நேசமந்த ராஜனுக்கு நேர்மைமந்திரி ரண்டுபேர்.

உச்சியிங் கீழலிபதாம் வுகந்து நிற்கும் மாசனும்
பக்ஷமுள்ளலாமுமது படர்ந்தகொடியில் நடுவிலாம்
இச்சையுள்ள மீமுமது விருபுருவம் நெத்தியாம்
உச்சிபார்த்து நடத்தும்வேலை யுருமையுள்ள மீமதாம்.

முச்சுடர் யென்றதங்கை மூன்றுபிரிவாம் நின்றதும்
இச்சையை யொன்றாகிபார்க்க யேகக்கூடி நின்றது
பச்சைநீலம் சிவப்புவெள்ளை பதபக்த்தியாய் கண்டதும்.
கக்ஷிதமுள்ள கயிர் கையிலெட்டா தேதையா

ஆவித்தாவிப்பிடித்தாலும் யடங்குதில்லை யேயது
மேவியே பழக்கினாலும் மீரிப்போகு தேயது
கோபமில்லாக் கீழ்விழுந்து கும்பிட்டாலு மேயது
சாவியில்லா பேயனென்று தள்ளிவிட்ட தேதையா

சர்வியென்ற வுயிரது தனித்ததோர் மணியதாம்
மேவியே சிரசுமது தருத்தருவின் மேலதாம்
யாவிவிடுங் கவிசுமண்டும் பாதாளத்திங் கீழதாம்
சாவியெங்கே நிற்குது தலமரிந்து கொள்ளுதாம்

சகலமுமடங்கலும் ஜடலமதுக் குள்ளேதாம்
கடல்களேழு விபரமுங் கருவும்துக் குள்ளேதாம்
உடலுக்குயிரு துணையென்பது யோசை மணிசப்தந்தாம்
கருவுக்குள் கருவைபூட்டி கல்புக்கண்ணால் பாருதாம்

ஏகமாய் யலிபுதான் முன்னிருந்துதே தனிப்பட
லாயிலாஹ யென்றுசொல்ல லாமுக்குள் தரிப்பட
வாயில்லாத மவுனமந்திரம் வள்ளலான மீமதை
காயில்லாதப்பழத்தைதின்று கல்புகண்ணால் பாருதாம்

கொண்டதோர் மீமதை குருவணக்க மாக்கியே
ஜண்டாவெண்டு யந்தலாமை சிந்தையி லழுத்தியே
தண்டவேலைசெய்யும் ரண்டுபெயரையுந் தழுவியே
நன்றாய் நாமும் கலந்திட நடுவில்திரை யேனையா

நானும் நீயும்கலந்திட நடுவிலொருஞாயமோ
ஆணும்பெண்ணும் ரண்டையன்றி யடர்ந்த ஜாதி யுண்டுமோ
வானகம் பூமியையன்றி வையகங்களுண்டுமோ
நானும் நீயும்கலந்திட நடுவில்திரை யேனையா

என்னுக்குளிருப்பதும் என்னையேய்த்துகொள்வதும்
கண்ணுக்குள் நின்றாடியே கனத்ததெல்லாம் பார்த்ததும்
உண்ணவுமுறங்கவும் முசும்பவோடச் செய்வதும்
நன்றாகவேவுன்செயல் நடுவில் திரையேனையா

வாசலொன்பதும்நிறைந்த வட்டத்துக்குளோர்தலம்
பேசிடும் சுவாசமதை பிரியமுடந்தான் கட்டி
கூசாவென்ற றூஹிலே குடியிருக்கவேமாட்டீர்
ஆசையுள்ள லாஹூவை யறியத்திரை யேனையா

லாவுக்குள்ளே ஹக்கது நடுவில்நின்று ஆடுதே
ஆவென்றதைலாமுகூட்டி யணைந்துயின்பங்கொள்ளுதே
தாபமுள்ள மீமுங்கூட்டித் தாமரையிலாடுதே
ஏவலில்லாதொன்றுமில்லை யிடையில் திரையேனையா

ஆணுமில்லாப் பெண்ணுமில்லா யாருமற்றவநீயே
தோணவுன்னை வுருக்கிபார்க்க சூக்ஷியமாக தோணுவாயே
தானமொருபக்கத்தில் நீ தரித்திருக்க மாட்டாயே
நானும் நீயும் கலந்திட நடுவின் திரை யேனையா

மகிழ்மணி மாலை

நீ தரிக்கும் நல்லதோர் நிஜமுள்ளதோர் ஓர்தலம்
நானறியப்பார்த்து பார்த்து லாவுக்குன்ஹூதாத்ததை
சினைப்பூட்டி யுன்னிலை செலுத்திய கருத்துள்ளே
தோணுமந்த வேளையில் துலங்குந் திரையேனையா

அல்லுபகலற்றதும் அனாதியாக நின்றதும்
சொல்லுக்குள் சொல்லுமாகி சூக்ஷியமாக நின்றதும்
கல்லுக்கு ளுயிரிருந்து கனமாவளர்ந் தெழுந்ததும்
அல்லுபகல் நம்மில்கூட யருகில்திரை யேனையா

கிபுலாவை யறிந்துவுன்னைக் கோடிகாலம் பார்த்தாலும்
கல்புகொண்டு நிக்ஷயமுடன் காலாகாலந் திரிந்தாலும்
அக்லியென்னும் ஜல்லியாத்தி லழுதழுது மாய்ந்தாலும்
ஒக்குலைஉற்றுப் பார்த்தபிறகு வூடால்திரை ஏனையா

குல்ஹூவல்லா வென்றறிந்துக் குருவிருக்கு மிடமதை
கல்புக்குள்ளழுத்திப்பார்க்க கண்டேனொருசோதியை
அலிபுசோதி லாமுந்திரி யடர்ந்தமீமும் விளக்கதாம்
தெளிவையறியும் வேளையில் திரைநடுவிலேதையா

உன்னைத்தூக்கியணைந்திட வொருவனாலும்யேலுமோ
உறக்கஉன்னைப்பார்த்திட யுகந்தவிழியுண்டுமோ
நன்னயமாமதித்திடநல் நாவுகளும்பேசுமோ
என்னையாளுமெஜமானே யிடையில்திரையேனையா

உந்தனுட மந்திரமுப தேசத்தையோதினால்
கந்தரமாயுன்னையான் தான்தெரிந்து கொள்ளவே
சொந்தமுள்ளவொன்பது துவாரங்களைபூட்டிட
நந்தவனச்சோதிக்கு நடுவில்திரையேனையா

சோதியான தீபத்தை சொரூபங்காண யான்றெம்ப
ஆவியான வாசியை யடக்கினேன்நான் றூஹூக்குள்
எகிஎன்னை கிட்டவந்து என்னவென்று கேழ்க்கையில்
தாவினா னணைந்துகொண்டு சங்கையாகினேனையா

ஹக்கை நேராய் கண்டேனென்பார் கல்பறியா பேதகர்கள்
ஹக்கை நேராய் கண்டவர் கவலையற்றிருப்பவர்
ஹக்கின் ரூபங்கண்டவர் ஹயாத்தரிந்துணர்ந்தவர்
ஹக்கின்ஜல்லியாத்ததை கலந்தணைந்துக்கொள்ளுவீர்

ஒக்கத்திரக்க வாயினால் வீரியங்கள் பேசுவார்
ஹக்குயின்ன ரூபமென்று கண்ணிலாதோர் சொல்குவார்
அக்காள் தங்கை தாய் யென்றியறிந்தவர்போல்,பேசுவார்
சுக்கானில்லா தோணிபோல் சுழியில் மாட்டி செல்குவார்

மகிழ்மணி மாலை

…வானை நிலைப்படுத்த யேக நல்விபரத்தை
ஈமானை யறிந்துநாம் இசுலாமான கோலத்தை
ஈமாநல் விதமறிந்தாலிறக்காமல் நம்காயத்தை
கோமானை யறிந்தவர்கள் கூடழியமாட்டரே.

பிறந்ததும் வளர்ந்ததும் புவியை நம்பியிருந்ததும்
சிறந்தபெண்டு பிள்ளைத்தாய்க்கு தேடித்தேடி யலைந்ததும்
உகந்த தனமாஸ்திவீ டுகெப்புக்கொண்டிருந்ததும்
கலந்துவுன்னை நாளையந்த ஹக்கனிடம் காட்டுமோ.

உன்னுக்குள் சகலதும் மொளித்துக்கொண்டிருக்குது
அன்னைபிதா தந்தை மூன்றுமாட்டிகொண்டு பார்க்குது
என்னயிவன் செயலென்றுதான் எட்டிஎட்டிப் பார்க்குது
கண்ணைவிழித்து பாராமலுடல்கட்டையை வீணாக்காதே.

ஆரியக்கூத்தாடினாலும் காரியத்திலே யுள்ளம்
ஐந்துபஞ்ச பூதங்கொண்டு யழித்துபார்க்கவேநயம்
தேடத்தேட திரவிய்ங்கள் திரளுவதெல்லாமோசம்
நாட்டை நம்பிக்கொள்ளாதே நமக்கு சதமில்லையே.

என்றைக்கியிருந்தாலு மிறப்பதொருவேளையே
கொண்டதோர் பள்ளத்தில் குறிப்புவைத்து தள்ளியே
நிண்டவர்கள் சொந்தமுள்ளோர் றெம்பமண்ணை தள்ளுவார்
பெண்டுபிள்ளை யெங்கடா பிரிந்துவோடிப் போச்சுதே.

அக்கக்கா கழர்வதும் யழிந்துயூண மோடுவதும்
முக்கியமாயீ யெரும்பு மோகங்கொண்டு நாடுவதும்
பக்ஷிசாரம் கழுகுநாய் பலபடப்பிலாவதும்
வெக்கமில்லையா நமக்குயான் வேறுபிறப்புவுண்டுமோ.

ஆத்துமா யிருக்கையி லவரவருக்கேன்றதை
ஆத்துமா வறிந்தவர்களவர்கள் கட்டையழியுமோ
ஆத்துமாவை யறிந்திடாம லாகம்பேசும் வீணர்கள்
காத்திலே யலைந்ததூசி போலேயவராகுவார்.

ஐயறிவை பூட்டியே யடர்ந்தயின்பம் யூட்டியே
வையகத்திலின்சானாக வளர்ந்ததென்னகாரணம்
துய்யஹக்கு வின்னதென்று தூன்றிடாதபாவியே
அய்யோவென்று யக்கினியிலாகிடும் பஞ்சாவானே.

ஆனதும்மழிவதுமறிந்தாலுடற் சுத்தமே
தோனுமந்த மற்றதெல்லாம் தூண்டதூண்டதோற்றுமே
ஆண்பெண்ணிரண்டுவகை யறிந்தவர்கள் ஹக்கன்முன்
நாணமில்லாமுன்சென்று நாயன்முன்னே போவாரே.

ஹக்குமுன்னே போகவும் கனவுகப்புக்கொண்டவன்
தக்கமுதலென்றுசொல்லி தான்பிரியங்கொள்வதும்
சொர்க்க மறுசுகுறுசுலெள ஹு தோன்றினதை பாரென்று
எக்காலமுமென்தன் கூட விருந்து கொள்ளுமென்பானே

வாக்கியம் முற்றிற்று.

வெண்பா.

சிரித்தால் சிரிக்கும் செப்பினுல் செப்பிவிடும்
பரித்தால் பரிக்குமந்தப் பாகையது—மதித்தமொழி
தடுத்தால் தடுக்கும் தானென்று முன்வராது
கடித்தவாய் துடைத்ததுபோல் காட்டு

பதமிராகம் ஆனந்தக்களிப்பு.

எங்கும் நிறைந்திருப்போனே — நான்
ஏறுமிறங்கிடும் நானல்ல நீயே — (எங்)

அநுபல்லவி.

மங்காமல் வாழ்வதும் நீயே — என்னை
மாய்கையாய் படைத்து வைத்தாட்டுவதும் நீயே — (எங்)

சரணங்கள்.

அன்னைபிதாவுமே கூடி — யுன்னை
அல்லாம லொருசெயல் செய்வாரோ நாடி
கண்ணுக்குள் நீ நின்று ஆடி — அந்த
காக்ஷிகள் நின் பார்த் திருங்கின்றேயோடி — (எங்)

உன்னையல்லாச் செயலுண்டோ — உதிரம்
ஊற்றக்குழியி லுருவங்களுண்டோ
தன்னையல்லால் சொரூபமுண்டோ — உன்னை
தவறிட யெதுவேலை நடப்பதுமுண்டோ — (எங்)

ஐந்திலே யரசான முதலே — யாரும்
ஆனந்தமாயெடுத் தணைந்திடுமுதலே
கருவினிலமையாத கடலே — தெரிந்தவர்
கண்டாலு மதிப்பினிலடங்காத புகழே — (எங்)

ஆணென்றும் பெண்ணென்று முண்டோ — உன்னை
ஆராவதுங்கூடி பெற்றவருண்டோ

நீர்தான் யாரையும் பெற்றதுண்டோ   இல்லை
நிறைந்து வுனைப்போ விருப்பவருண்டோ   (எங்)

வந்தவழி யில்லாதாலே   உன்னை
வகையிலே யொன்றாக்கி நாமதிக்கக்கூடிலே
நன்றாயிருக்கின்றாய் மேலே   உந்தன்
நாட்டப்படியே நீ நடத்துறாய் நாளே   (எங்)

வந்தவழியை நோக்குதே   கெட்ட
வாசியான யெண்ணம் நாசமாக்குதே
உண்டவழியை பார்க்குதே   ரண்டு
மோடியே பதின்பேரிற் மூறிநிற்குதே   (எங்)

உள்ளபொருளை அளித்தால்   நாளை
யொருகாசுவாங்கிட யேலுமோ கருத்தால்
யெல்லாமுதலையும் சேர்த்தால்   நாளை
யாபாரம் பண்ணிநாம் இருக்கலாம் நயத்தால்   (எங்)

அழிவது மதினாலே தானே   வித்தை
அறிந்திட்டால் கட்டைகளழியாது தானே
எடுத்தாலும் வழியோட தானே   முதல்
இருக்கின்ற பெட்டியி லேற்றிடுந்தானே   (எங்)

உன்னிலை கண்டிடு மன்னன்   பெட்டியை
உடைத்தாலுமொருமிக்க கொடுப்பாண்டா மன்னன்
தன்னைத்தானறியாத பெண்ணான்   தாவி
தாவியேயாவியை போக்குறான் சொன்னேன்   (எங்)

எடுத்ததைக் கொடுத்தவர்க்கென்ன   யவர்
எங்குந்திரிந்து யலைந்தாலுமென்ன
உடுத்தாம லிருந்தாலு மென்ன   யவர்
ஒடுங்கினாலு மழியாதவர் மன்னா   (எங்)

காலத்தை வீணிலாக்காதே   பட்ட
கட்டையைச்சதமென்று நீ மனதில்தாக்காதே
கோலத்தையுகப்புக்கொள்ளாதே   வாசிக்
குதிரை லக்கானை நீ விட்டுநில்லாதே   (எங்)

அன்னைபிதா தந்தையாரு   நம்மை
ஆதரித்து வைத்தாள் பவராரு
சொன்னதைச் சொல்பவராரு   நல்ல
சுக்கானை நேராக்கி வைத்தங்கே பாரு   (எங்)

சுக்கானை நோக்கிக் கொண்டால் நாம்
சுகமாக வெங்கிலு மிருக்கலாம் நன்றாய்
ஹக்கனைத்தெரியலாம் துண்டாய் பட்ட
கட்டையை யுயிராக்கி வைக்கலாம் நன்றாய் (எங்)

அழிந்து வீணாப்போவதென்ன, அதை
அழித்து யழித்துதான் மறுபடைப்பென்ன
கொழுந்திட்டெரிவது நீறா நல்ல
குதிரையைப்பிடியாம லலைந்தேனே வீணா (எங்)

உனக்கொரு தனிவீடு வுண்டோ நீ
ஒருவனாகத் தனித்திருப்பது முண்டோ
படுப்பதும் நடப்பது முண்டோ எந்தன்
பாழானகட்டையில் நீ யில்லாமலுண்டோ (எங்)

எரும்புக்கு எண்சாணுடம்பே அதில்
இருப்பதினாலல்லோ யேகுது கரும்பை
அரும்புக்கு வாசனை யுசும்பை எங்கும்
அணுகாம லொருவஸ்துமாடாது நிறம்ப (எங்)

புத்தியால் வீணாகி னேனே கெட்ட
பொய்யை நிசமென்று நான் நம்பிருந்தேனே
பத்தரை மாற்றழித்தேனே கெட்ட
பாழான நகைக்காக பொடியைச் சேர்த்தேனே (எங்)

பொடியைக் கரைத்திடும் புடமே திருத்தி
பூட்டினாலல்லவோ வோட்டிடும் நிசமே
அறிவதை யறிந்திட்டால் வசமே தங்கம்
அழியாது குறையாது யானந்த மயமே (எங்)

மயமென்ற வுபதேசம் பாரு அஞ்சு
மலர்ந்துயக்கக்காப் பிரிந்ததைப் பாரு
நிசமென்ற வுயிருச்சிப் பாரு கண்
ரண்டுக்கிடையி லிருக்குதே ஹாஹா (எங்)

உடலுக்கு ளமைந்தது அஞ்சு கரு
ஓடியே யெங்கு முலாவுதே பிஞ்சு
படமெங்கும் பாம்புக்கு நஞ்சு அதை
பழக்கினால் நயம் பெற்றிருக்கலாம் கெஞ்சு (எங்)

கெஞ்சிய பாம்பதையாட்டி அது
கேழ்க்கின்ற யிரையதை நீ குறையாமல் புகட்டி
ஐந்தெழுத்தைக்கொண்டு ஆட்டி அதை
அடக்கின்ற ஓரெழுத்தைக் கொண்டு பூட்டி (எங்)

பார்த்திட பாம்பு வுன் வசமே நல்ல
பற்று வைத்துன்னிடம் தந்திடும் விசமே
ஆத்துமாயெங்கும் திரமே தினம்
அடியேன் முஹம்மது முஹியித்தீன் மனமே. (எங்)

முற்றிற்று.

வெண்பா.

அந்தரத்தி லேறியலைந்தேன் வவ்வால் பிடிக்க
கொந்துலகி லுள்ளதென்று கூறினு—ரிந்தவிதி
தந்திரமா யான்மறித்து தான்பிடித்து பார்க்கும்போ
வெந்தழ லணுகாத விருழியாம்.

பதம் இராகம் தில்லானு.

லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு ஹக்கு லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு
லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹி

பச்சைப்புறாகூவுதடி வெகு பாசைகள் படிக்குதடி
இச்சை வைக்கப்பச்சைப்புறு ஏகியோடிப்போகுதடி

அந்தரத்திலோர் மரந்தான் ஆகாசத்தில் நிற்குதடி
சுந்தரமுள்ள நாலு கொப்புமரஞ் சூழ்ந்தயேகவிருக்ஷமடி

விருக்ஷமுள்ள நல்மரத்தில் வெகுவேடிக்கை யனந்தமடி
பரித்துப்பழந் தின்பதர்க்கு நல்பாதை யறிவாயடி

மாமும்வெள்ளையானதடி நாலு மலர்ந்தகொப்பு பச்சையடி
இலைகள் பூக்கா யேகமடி பழமின்பமுள்ள விரத்தமடி

கொட்டையும்கிடையாதடி குணமுள்ளதோர் தித்திப்படி
எட்டியே பரிப்பதர்க்கு யங்கு ஏறும்பாதை யில்லையடி

அந்தரத்தில் நிற்குதடி வெகு ஆசையைக்கொடுக்குதடி
தந்திரமாய் போகுமுன்னே மரம் தனக்குமுன்னே ஓடுதடி

எந்தவிதத்தால் மரத்தை கண்டுக்கொள்ளவேணுமடி
சொந்தமுள்ள நல்லபழம் தின்றுமையல் கொள்வாயடி

ஆடி ஓடிநிற்குநேரம் ஆசைவைத்தாலென்னபலன்
சாடியேவொருபோதையில் மரந்தங்கிநிற்கும் நேரமடி

ஏகமெல்லாந்தானுறக்கம் மூச்சுயேறுவாசியும் தூப்பு
ஆகமேடையுச்சிவிட்டு வுயிரப்போதானிறங்குதடி.

எகமாய்ப்பழம் பரிக்கவாயிலிலங்கு லாஇலாத்தொறட்டி
போகும்வாசியையடக்கி நீ பூட்டு மூச்சு ஹூவுடனே

ஹூவென்றதை தம்மடக்கி குன்னென்ற சொல்லாவியுடன்
அவ்வல் லாஇலாஹவதை ஆசைச்கொள்ளத் தோணுமடி

தோணுமடித்தான் மரங்காய்த் துலங்கும் பூவுமுட்குள்ளே
காணுதுயிர் றாஹூமதுகூடி கலந்தாடுமவ்வேளையடி

கலந்துக்கொண்டு யேகநல்ல கனகசட்டை பூட்டுமடி
உகந்தபேச்சுபேசிரண்டும் ஊஞ்சலாடும் நேரமடி

கண்மசக்கந்தானசதி கனத்தமூச்சுக் கொட்டாவியும்
நம்மையாளுமுயிரைப்பார்க்க நாடிகொள்ளவ்வேளையடி

உயிரானது அலிபாகுமே யங்கேயோடும் றாஹூ முஹம்மதியா
தெளிவானது ரண்டுமூன்றாய் கூடித்திரண்டு மவ்வேவயடி

பச்சையும் சிவப்புநிரம் ரண்டுபாதையாய்த் தெரியுமடி
தச்சுரூபமான நிரமதை தானேகாணவேணுமடி

வெள்ளையும்சரிநிரமே நல்லவேகமுள்ளத்தானுயிரு
அல்லுபகலற்றநேரமது ஆனந்தக்கூத்தாடுதடி

ஆனந்தக்கூத்தாடையிலே நீ யருகில்நின்று ஹூவைப்போற்றி
தானத்தை தவறாமலே தாவிக்கொள் அணவில்லையே

அணவில்லை தான்பழக்க வதிசயங்கள் தான் தெரியும்
அவ்வலையறிந்துக்கொண்டால் ஆதியைத் தெரிவாயடி

ஆதிசோதியுன்னுக்குள்ளே வச்சரமு முன்னுக்குள்ளே
நீதிமக்கானுன்னுக்குள்ளே நிறைந்த ரூபமுன்னுக்குள்ளே

வேதபாசை யுன்னுக்குள்ளே ஜாதிபிரிவு முன்னுக்குள்ளே
ஓதுமுறை யுன்னுக்குள்னே காதலென்ன தன்னுக்குள்ளே

ஐந்தெழுத்து முன்னுள்ளேயடி ஐம்பத்தைந்து உன்னுக்குள்ளே
தெழிந்தமுத் துன்னுக்குள்ளே தேடும்பொருளுன்னுக்குள்ளே

ஆணுபெண்ணு முன்னுக்குள்ளே ஆட்டுகுட்டி யுன்னுக்குள்ளே
கானகத்திலுள்ளபெறும் கலையைபோல் முழியாதடி

வீணுவியைபோக்காதடி வெறும்வேடிக்கையை பார்க்காதடி
வாணாளைக்குறுக்காதடி நல்லவாசியைத்துலைக்காதடி

கானகத்தில் தானலைய பெருங்கவலை யென்னவந்ததடி
கோணுன்நம் கூடவிருக்கப்பால் குடிக்கலாமேயந்தி சந்தி

ஆந்திசந்தி தாங்குடித்து கெட்டயடர்ந்தயிருளையறுத்து
சந்திரகாந்தி நல்லையிரைதான்கலந்து கொள்ளலாமே

கலநதுகொண்டாலென்னபயம் ஹக்கையுந் தெரியலாமே
அடர்ந்த அவ்வலையறிந்து ஆனந்தங்கொண்டாடலாமே

ஆனந்தங்கொண்டிடவே யடியேன் முஹம்மது முஹியித்தீன்
தோணுங்கருத்தை யுரைத்தேன் தோழியரே நீமறகா.

முற்றிற்று.

விருத்தம்.

கலமதை மேலேநோக்கிக் கருத்தையூண
கலகலென்ற யோசையுடன் தோனியைக்காண
பவழமரத்திலுயர்ந்த தேனைக்காண
பார்த்தேனடா ஜெகமுழுது முன்னைக்காண
தலமறியாமெனக்குள் தரித்துக்கொண்டு
தாயிளந்த கன்றதுபோல் தவரவிட்டாய்
ஒத்தைவிட்டைவுற்று வுந்தன் வெளிச்சங்காண
உடல்முழுதும் நிறைந்த மயமானேன் யானேன்

விருத்தம்.

ஒத்தைவிடு உச்சியின் கிழேயப்பா
உணுவென்ற வோசைக்கி மேலேயப்பா
மச்ச மென்றமண்டை வோட்டினருகிலப்பா
மதமென்ற மூளையதுக்குள்ளேயப்பா
உச்சிதமானஊசி புகுதாதப்பா
உற்றுணர்ந்து பார்த்தவர்க்கு பக்தியப்பா
அச்சம்வைத்து யாதுடனே மேலேநோக்க
ஆனந்தக்கயிற்பிடித்தாடலாமே

விருத்தம்.

மூச்சதுன்வயடக்கியபின் அந்தரத்தில்
முதல்மந்திரியானவரை கண்டுக்கொண்டு
சக்ஷியென்ற ருஜுவாக்கிரண்டாமந்திரி
தான்வேகமுற்றவஸிர தழுவிக்கொண்டு
பார்க்கவேகமலமதை மேலேநோக்கி
பஞ்சணையின் மெத்தையின்மேல் பக்த்தியொன்றை
நோக்கியேமுன்னே சென்று ராஜாவென்று
நுழைந்திடவே யுந்தனுடன் பேசுவானே

விருத்தம்.

அறிந்திட்டால் யாதுமில்லை யடங்காதப்பா
அழியாதுவிதுகாயம் உயிர்தானப்பா
கொழுந்திட்டு நிதநிதமும் மெரியுமப்பா
கோடானகோடிக்காலம் வாழ்வாயப்பா
மவுத்தில்லா மருந்தென்ற மூலியப்பா
மண்ணில்விளையாதபூண்டு மலியுமப்பா
யெடுத்துணர்ந்து மனமகிழ்ந்து யணைந்தபேர்கள்
எப்போதும் குறைவில்லா திருப்பார்தாமே

பதம் இராகம் காம்போதி ரூபகதாளம்.

அறிவுகோ லரிவுகோலய்யா அக்குமல்சுஹூது
அறிவுகோ லரிவுகோலய்யா அக்குமல்உஜூது
அறிவுகோ லரிவுகோலய்யா அக்குமல்முறுது
அறிவுகோ லரிவுகோலய்யா அக்குமல்தவுஹீது

அநுபல்லவி.

தெளிவுக்குகந்திடும் ஹூவென்றதைமனம்
தேடும்தெளிவின் திரையதைப்பார்
அறிவுக்குகந்திடும் ஐந்தாரைதினம்
ஆசைக்கொண்டிடத் தெரிந்தாரே

சரணங்கள்.

குன்ஹூத்தா குன்ஹூத்தாத்தின் சுஹூதுகுருகுல்ஹூவல்லா .
ஹூவென்ற சுமைபிரித்த பிக்குறென்னுகலத்தால்
கல்பில் ஹக்கீகிய்யா கரு உந்திகமலம்
கனகபலகை யதுமேல் திருசூரியமென்னும்

றூஹூல்குதிசியென்ற சாயம்கொண்டெழுதி
ரூபம்ஹக்கின் ஜல்லியாத்தின் வெளியாய்
மனுஹர்வெளியாகுமே யதின்எக்கின் னகலா
குனுலித்திகாதென்னும் சேர்ந்தும் சேராமல்

வெளியானஹூ ஒளிவைநன்று — மனம்
விரும்பும் சுஹூதின் தெரிசனேயே
சலியாதின்ப மெப்போதும் — ஜெயந்
தருகும் குருவை துடர்மனமே — அறி

ஒருத்தின் கணக்கை யறியாம் கண்ணுறங்குமப்போ
கல்பின் ஞெளிவின் முழிப்பா கலந்துஹூவே
காதலுடனேஷூஹூது கைவசத்திலாக்க
கல்புகண்ணாடியிலே கனய திசயங்கள்

ரூணக்கிலடங்காவிதமே யெவராலுமதிப்போ
கைகண்டஷூஹூதிதுவே யிவ்வழியின் விபரம்
ஹக்கனுக்குள்ளாரிபீன் அறிந்தெடுத்து
காட்டும் அக்குமல் சுஹூது ஹக்கனுகந்த

எல்லாசுஹூதுலேயும் நிறம்ப நயம்
இதர்க்கு சரியா யெதையுரைப்போம்
சொல்லக்கூடா திதுவலுப்பம் நிதம்
சூட்டும்மனதே சுகம்பெறுவோம் அறி

றாஹூல் குதுஸிவிபரம் உலகம்புகழ்
ஒருவன் ஆண்பெண்ணறியார்ஹக்கனுக்குள்ளே
ஒளிவில்நின்றும் தருமம் அதில் ரண்டுவகை
ஒன்று ரூஹூர்றாஹூ அரூபில் ரூபி
ஆசைமுஹம்மதிலே ஹக்கீககத்தென்னும்
அந்தரங்கீமதுவே படைக்கப்பட்ட
மருலூக் இன்ஸான்கல்பு மஜாசியென்னும்
மருதாமரைப்பூவதிலே நிலையாக நிற்கும்

வெத்தி பொருந்திய ரண்டாம் ரூஹூ நல்ல
விளங்கும் றூருல் ஆஷூக்கு
கத்த ரூஹூல் குத்தூஸென்னும் துயிதான
உயிர் ஹக்கதுவே

படப்பிலடங்காமுதலே மல்கருக்கு மவ்லி
படைத்த இன்ஸானிலே கல்புல் ஹக்கீகி
கண்டத்துமேல் நிலையே அந்தரூஹூல் குத்தூஸி
ரூஹானியென்னும் பேர்காலு ரூஹூல்நாத்திகா
நுடல்பல்லு குத்தியிலே ரூஹூல் நாமியா
நுடஈறவில் நிலையே ரூஹூல் காபியா
நுரையீரலின் நிலையே ரூகுல் நகிமி
நுடல்பித்ததின் நிலையே யிதையறிந்துகழ்ந்தாய்
றாஹூல்குதுஸி யென்னும் வல்லமைக்கி னுகள்
ஏவல்விலக்கல் ரூஹானினுல்
ஆலிம்செய்யது முஹம்மதுக்குள் அடியேன்
முஹம்மது முஹியித்தீனெடுத்தேன்

ஆசிரிய விருத்தம்

நோக்கி தலமகனை தெளிந்த வாறும்
தங்கையென்ற முத்துடனே யுணர்ந்த வாறும்
வாக்களிக்கும் ரத்தினமுடன் பேசு வாறும்
வகைமூன்று பிரிந்தவிதம் தெரிந்த வாறும்

நோக்கியதின் முச்சுடரை பிரிந்த வாறும்
நுக்தான குண்டலியில் நுளைந்த வாறும்
தாய்தந்தை யற்றதொன்றை கலந்த வாறும்
தான்கூட்டில் நெருங்கி விளையாடி வாறும்
வாயில்லா மனிதனுடன் பேசு வாறும்
வந்தமதம் நாதநிலை யறிந்த வாறும்
வீடில்லா வீடுதனிலிருந்த வாறும்
வெளிவாசலொன்பதையும் பூட்டு வாறும்
ஆடுமது கமலவட்ட வாசல் பாரும்
யதிலிருந்து உச்சியின்கீழ் கொம்பைப் பாரும்
நாடிரண்டும் புனைந்த வீட்டின்வாசல் பாரும்
ராஜாதான் தனித்திருக்கும் அழகைப் பாரும்
கூடியுறவாடிடவே யுள்ள சேரும்
யோசைமணி தம்முடனே யுறக்கிப் பாரும்
வெர்ப்பிடியா மாய்கையந்த சூழ்ச்சியம் பாரும்
இவ்விளையாட்டின் ஓட்டமெல்லா மதுவின் கூறும்
பார்தனி விருந்திடவே செய்யும் பாரும்
அதின்பயனறியா பேர்களுக்கு கஞ்சு பாரும்
தேரிடவே யிதையறிந்து கூடும்பேர்கள்
தேசமெங்கும் நிறைந்துவிளை யாடுவார்தாமே

பதம் இராகம் கமாசு ஏகதாளம்.

பல்லவி.

முந்தினால் சுகமுண்டும் பிந்தினால் நஷ்டம் ஹக்கை
மோகிக்க யிதுவறிந்தால் யோகமே அஷ்டம்

சரணங்கள்

குன்ஹூதா தென்றதில் குறித்தசிபத்தேழ்விபரம்
குணமுடனே சொல்லுகிறேன் கோதையரேகேள்
முன்னமே யாசாரம் ஹயாதென்னும் உயிர் அது
மோகித்தபடிகள் செய்ய யேவலாறுபேரும்
இல்மென்னும் மறிவுதான் பெட்டிப்பார்க்குதே
இருதஎதன்னும் நினைவுமது யின்பம்கொள்ளுதே
குதறத்தென்னும் தத்துவம்உகந்து நிற்குதே
குணமுள்ளதோர் சமுவெனக் கேள்வியாகுதே
பார்த்துநிறைந்த பார்வையது பாசம் கொள்ளுமே
பாம்புடனே கலாம் பேச்சு ஆசை கொள்ளுமே
உடலைந்து பூதத்தினில்உலாவி உள்ளங்கமேவியசீவன்
நலமுடனரசன் ஹயாத்தது உயிரு
நாட்டமெப்படியங்கே காட்டிடு ஆறுமே முந்தி

மூலாதாரத்திலே ஊண்டும் உயிருஹுக்கு வெகு
மோகமுள்ள புத்திசிற்று கற்றவல்லது
ஆகமே மூலாதாரம் தான்விட்டதுபார் வெகு
அதிசயங்களான தாமரைப்பூவில் வந்ததுபார்
காப்பாகவுசியென்னு தலத்தைப் பார்த்ததுபார் இரு
கண்ணுக்கிடையி லிருந்தசிவன் நடந்து போகுதுபார்
மோகமே முஹம்மதியா ரூஹுல் சுல்தானீ கினியுள்ள
போக யுயிர்ஹுக்கு யுகந்துகொள்ளுதுபார்
மோகமுள்ள லிபாசென்னும் சட்டை மூடிக்கொள்ளுமே ரண்டு
மேல்கலந்லு பேகசிர்றை பேசிக்கொள்ளுமே
ஆகவுடல்முழு ஏககட்டயடங்த ஓர்கேள்வி பார்வையற்ற
ஏயகமாமூச்சொன்றி சுவாசமவ்வேளையில்
எண்ணிக்கொள் ஹுவதை யின்பமவ்வேளையில் .. (முந்தி)
ஹுக்கும் முஹம்மதும் கூடிக்கலந்ததைப்பார்
உந்திக்கமலம் மூலாதாரம் சென்றதே உயிர்
முண்டகமலம் மென்றவிட்டை நாடுதே சீவன் உயிர்
மோகங்கொண்ட யேவலப்படி சாடுதே றூஹு
கால்கையசைந்து கண்ணை விழிக்குதே றூஹுபட்ட
கட்டையை நடக்கச்செய்து ஓட்டுதே றூஹு
வீண் நிலைபனுபக்கா வீதியில் றூஹு
வீண்மூச்சைப்போக்கி வேடிக்கை காட்டுதே ரூஹு
கைகா லுசும்பிய வேளையிலென்ன காரணத்தை தெரிவாய்
ஹுக்குமீமுபிரிந்து விட்டால் காட்சியென்ன தெரிவாய்
அலிபது மீமையழைக்கு நேரம்லிபா செனுசட்டை
புகழ்ந்தநேரம் ஜோடியா ரெண்டும் கலந்தநேரம்
சுகம்பெறுவதை சூட்டுமன்னேரம் (முந்தி)
ஆடிஓடி திரியுங்கட்டை விதத்தை பார்த்தியா நம்மை
ஆட்டியோட்டி நடனம்செய்யும் றூஹைப்பார்த்தியா
ஏவலுயிர் எண்ணப்படி நடந்துதே றூஹு உயிர்க்
கேற்ற விளையாட்டையாடி காட்டுதே றூஹு
உந்திகமல மூளையிலிருக்குதே உயிர் இந்த
உடல்காடும் ஆட்டமெல்லாம் பார்க்குதே உயிர்
சந்தோஷம் கொண்டிருக்குதது ரூஹதைப் பார்க்கத்தன்
தலத்தைவிட்டு தாமரைக்காய் பூவில்வந்திறங்க
கண்டவுடனே ரூஹும்கூடி கலந்துகொள்ளுமே
ஹுக்கை தெரிசிக்கும் வேளைப்போ கவலைவையுமே

மண்டலம் புகழ் செய்யது முஹம்மது ஆலிம்
மனவைத்திரங்கியே ரதைதனைக்கொடுத்தார்
தண்டன் முஹம்மது முஹியித்தீன் யேழை
சாற்றுங்கவியதை பார்த்திடுவீரே .. (முந்தி)

ஆசிரிய விருத்தம்.

அண்டபிண்ட முந்தன் வுடலுக்குள்ளே
அகார வுகார சிகார மெல்லாம் அறிவுக்குள்ளே
கொண்டதோர் தாய்தந்தை யுடலுக்குள்ளே
கூடிவந்த தமையர் தங்கை தம்பியங்கே
மண்டலமும் கொண்டபுவி வெழியுமங்கே
மனுவறியா மயிதான வீடுமங்கே
சென்றவீட்டின் கோட்டைவாச லொன்பதங்கே
சிரசைவிட்டு நீங்குதலா யிருக்குதங்கே
கண்டமதுமேலே உச்சியின்கீழேயங்கே
கனமான மச்சிவீட்டின் வுள்ளேயங்கே
துண்டாக ஒண்டாத தீபமங்கே
தூண்டுதலையில்லாத விளங்குமங்கே
நன்றாகதீபத்தின் சுடருமங்கே
நடுவீட்டின் மந்திரிக்கி யெத்துதங்கே
கண்டவுடன் மதமுற்று முதுகாந்தண்டு
ஐந்துகமலமது பாயிதுபார் காந்தமங்கே
நன்றானகேள்விபார்வை பேச்சுமூச்சு
நாக்குமூக்கு காதுமந்த கண்ணுமாச்சு
துண்டாக ஒன்றுவெளி வாசலில்லா
தோன்றுதடா முதுகாந்தண்டு வாசல்நேராய்
நன்றானராஜாதா மிருக்குமந்த
நல்வீட்டின் தலைவாசல் றஸ்தாநேராய்
கொண்டணைக்க முஹம்மதுவை நோட்டமிட்டு
கூடிடவே றஸ்தாவின் பாதைநோக்கி
செண்டதுவின் தாமரைக்கா யிதழ்விரித்து
திரையைந்து புதையலுக்குள் உள்நுழைந்து
கொண்டதோர் விபாசெனும் சட்டைஒன்று
கொழுகிடவே யேகமெல்லா மடக்கமப்போ
துண்டாகயந்தரமா வாசியப்போ
யொன்றிலையு மணுகாமல் நிற்குமப்போ
நன்றாக விபாசென்று சட்டையிற்குள்
நல்மூச்சை யாதுடனே செலுத்திபாரேன்

பதம் இராகம் தோடி எக்தாளம்.

பல்லவி.

ஏங்காணு தூக்கம் அதினால்
கிடைக்குமோ சுவர்க்கம்

ஷமையெழுத்தது உச்சியின் கீழங்கே
யொண்டாய்த்தரித் திருக்குது பாரங்கே
மேல்மைசிறந்திடும் யிரு மந்திரிமாருடன்
மேவிக்கொள்ளாமலே ஆவியை வீணாக (என்)

குண்டலிபானது நின்றங்கேபார்க்குது
கோடானகோடி விதங்களைக்காட்டுது
மண்டலமெங்குந் திரிவதைப்பாராமல்
மட்டிலடங்காத வேடிக்கை காணாமல் (என்)

பிஞ்செழுத்தானது பேசாதிருக்குது
பெற்றபிள்ளை ஐன் கத்தாதிருக்குது
அஞ்சாதலாமது ஆங்காரம் கொள்ளுது
ஆடிடும் சக்கரம் வேடிக்கைபாராமல் (என்)

முச்சுடரானது உச்சியின் கீழங்கே
முன்னின்றுபேசும் அலிபதைபாரங்கே
அச்சமில்லாவேகம் லாமதுக்குள்ளங்கே
ஆடுதுசக்கரம் ஓடுதுபாராமல் (என்)

மீமதைக்கூடினின் மேவிடும் முன்மக்கான்
மெள்ளமெள்ள நடந்தேகிக்கொள்லாமக்கான்
காமக்கயத்தைத்தான் கட்டு மொருமக்கான்
கள்ளனைத்தள்ளி கயத்தை பிடியாமல் (என்)

வாசிக்குதிரைதான் வய்யாழிபோடுது
வட்டத்துக்குள்ளங்கே சுத்தித்திரியுது
கூசாமலெந்த யிரையையும் தின்னுது
ஒருவருமில்லையே சவாரியெங்குது (என்)

குண்டலிபானதை நன்றாய்ப்பழக்கினால்
குதிரையிலேறியே சவாரிநோக்கினால்
அண்டபிண்டமெங்கு மாளலாம் நிதசெரி
அழியாமலெப்போது மிருப்பதை பாராமல் (என்)

ஹுவ்வென்ற சொல்லால் குருமீமேதான்கற்று
குன்னென்றவெள்ளம் கொடிலாமில் முன்சென்று
அவ்வலவிபு அணவில்லைத்தான்கன்று
ஆஷக்குமஃஷக்கு யாவல்தெளியாமல் (என்)

நித்திரையில் யெட்டு வாசலைபூட்டிட
நிதசெரியும்போகும் வாசியைப்பார்த்திட
முட்டம்பூவான நல்தாமரை மலர்ந்திட
முன்னென்றெழுத்தான அலிபைக்கலக்காமல் (என்)

கூடியரண்டும் குலாவியவேளையில்
கூடுகளெல்லாம் ஒடுங்கியே வேளையில்
நாடிடும் எண்ணம் நிலைகள் தவறாமல்
ராஜாவைக்கண்டு மகிழ்ந்து நீ பேசாமல் (என்)

பொம்மையில் காத்துப்பிடித்து யிருக்குமோ
போகாது நிச்சயமென்றுநினைத்தீரோ
நம்மையா யெப்போதும் நகராளயிருந்தீரோ
நம்பாதே யிதுகாயம் வம்பெண்டு யெண்ணாமல் (என்)

ஹூவ்வுக்குள் ஹூவ்வைக்குருவாய்யடக்கிய
கோட்டையென்றவாசி மீம்முல்மடக்கிய
தவ்வியலாமை தழுவிக்கொண்டேத்தியே
தாசன் முஹம்மது முஹியித்தீன் கூறியே (என்)

முற்றிற்று.

பதம் இராகம் தோடி ஜம்பை தாளம்.

ஆடுவாய்மயிலே யலிபுடன் சூடுவாய், குயிலே நிதசெரி
நாடுவாய்முதலே நிஜமென்று சாடுவாயதிலே
ஆகலெண்டியடியலிபது ஆண்பெண்ணற்றதடி பலவிதம்
யேகமாகயெங்கும் நிரைந்திலங்கிடும் யேற்றராஜனடி
கண்டத்தின் மேலேசிறப்புடனின் றிலங்குதடி
தனிமக்காம் கன்றுபூறித்தை மனம்கொண்டு தண்டம்செய்வாயடி.
எப்போது நிரைந்தழியாத யேற்றநாதனடி
மறைபொருள்யின்பதுன்பம் காட்டும் அவனல்லாயாருமில்லையடி
நெற்றியினுள்ளயலிபுடநேசமீமென்னடி சொந்தமுள்ள
பற்றம்வைத்ததுக்குயுரைத்ததும்பாவை யாடுதடி
கண்விழிக்குதடி செவியுறல கைகாலாடுதடி
நடத்திட நட்டியநரம்பும் யிளவிய சட்டமாடுதடி
முட்பிரளுதடி சதைரெத்தம் முன் பின்னாகுதடி
நடத்திடசொல்படி நடத்தயலிபுதான் ஜோக்கு கொள்ளுதடி.
உச்சியின் கீழே யுணாவென்ற ஓசைக்கிமேலே அலிபுதான்
அச்சமில்லாதொரு லாவுக்குள்ளே யாடுதுபாரடி
ஆடுதேலாவுக்குளடந்தமீம்தேடுதே யலிபைகலந்திட
நாடுதேலாவே ராஜாவென்று தேடுதேமுதலே
தேடியமீம்தாம்மலைந்திட திரையிலாவுக்குள்ளே அலிபது
நாடிடுமீமையணைத்திட நாட்டம் கொள்ளுமடி
லாதிரைநீக்கிரகசியநேத்தி யென்றழைத்து திரைக்குள்
போத்தியயிதழால் முஹம்மதே பூரித்ததலிபு

பூரிக்கும்போதே யுடலுக்குள்
போகும் வாசியெட்டு தலங்களும்
ஓடியேயழைத்து யொருவாசி யூண்டிடும் வேளை
முட்டம் பூதாமரை மலர்ந்து முஹம்மதுமலிபும்மதில்கூடி
கொட்டும் சோபனமும் விளையாட்டும் கூத்து
களனந்தம் ஆனந்தங்கொண்டே விளையாடும்
யாசக்கானநேரம் அப்போதினில்
தானத்தைவிட்டுத் தவராமலேதாவிக்கொள் நினைவை
நினைவைநோக்கி வாசியென்ற
நேசமுச்சடக்கி யனல்ஹூவை
குருவைநோக்கியதின்வழிக்கூடிக்கொள் சந்திப்பை
சந்திப்பைக்கூடியுப்தேசந்தானுரைக்குமப்போயலிபது
சொந்தவிதையென்று ஓந்தமூச்சை சூட்டிக்கொள்ளுமடி
கொண்டதின்வாசிக் குதிரைதான்
நின்றிலங்குதடி யுனைத்தூக்கி
அண்டபிண்டமெங்கு சுத்திவிளையாடி யோடுமடி
ஏகமெங்குநிரைந்திருப்பதையின்பங் கொள்ளாமல்பனுவதை
ஆவல்கொண்டதினுலென்னபலன் மாள்வதைச் சொல்லடி
காத்துபோனுலோ யுடலெல்லாம்
கட்டையாச்சுதடி பட்டமரம் பூத்துக்காய்ப்பதுண்டோ
யதின்பழம் புசிப்பாருமுண்டோ
அக்கினியில்பஞ்சுசிக்கினதை
யாறெடுப்பாரடி யெனக்குசொல்
கொஞ்சிடும்புவியை சதமென்று நெஞ்சில்வையாதடி
அன்னைதந்தை பிதாயிருந்துதான்
யாள்வாறென்னபலன் யெனக்குச்சொல் கண்ணின்
மணியாகவே பெற்றபிள்ளை கட்டைக்கென்னுசதம் (ஆடு)

முற்றிற்று.

பதம் இராகம்

பல்லவி.

வாசியறியாத ஆண்பிள்ளாய்—உந்தன்
வல்லமையைக்காட்ட வாம்பிள்ளாய்

அநுபல்லவி

காசிராமேஸ்வரம் கணமாகயலைந்தாலும்
கட்டையைநிலைத்திட நாட்டிட ஏலாது
வாசியின்குதிரையைப்பிடித்திடும் வல்லவன்
வருவானேனப்புவனியாய் தெருவெங்கும் சுத்திட (வாசி)

சரணங்கள்.

இன்ஸானுகநாம் பிறந்து வளர்ந்திட்டால்
ஏத்தம் யிரக்கந் தெரியடா—நலம்
ஐந்தாறுகாரியம் யுண்மையென்றுமனம்
ஆசையைவைத்தங்கே பாரடா—அதில்
பிஞ்செழுத்தானது பேசாதிருக்குது
பேசிடநீதூண்டி கொள்ளடா—ஜெயம்
அஞ்சாதே என்றது வாசிலக்கானதை
ஆணென்றும் சொல்லிவிடுந்தாமடா
கஞ்சாவின்கள்ளை கணக்கில்லாமலுண்டு
கட்டியநாய்போல் முட்டிக்கீழவிழுந்து
பஞ்சம்பிழைத்திட மஸ்தான் கோலங்கொண்டு
பாசாங்கும் ஓதுவாம்வாசிநிலையரியான். (வாசி)

கண்டமென்றும்சொல்லு முண்டத்தின் மேலங்கே
காச்சியனந்தங்கள் பாரடா—ஒன்று
நன்றாக சிம்மாசனத்தி லிருந்திடும்
ராஜாதான் உச்சியின் கீழடா—கொடி
முண்டங்களெங்குமே சுத்திபிடித்திடும்
முஹியித்தீனென்றதோர் லாமடா—அருகில்
நின்றுயிலங்கிடும் இருபுருவமதில்
நேசமுள்ள யான்ச மீமடா
கண்டுபிடித்து கலந்துசுராமுற்று
காணப்பொருளை கலந்துமனம்கொண்டு
மன்றாடிகெஞ்சிய மீமைப்பழகினால்
மாராதலாமுட கோட்டையின் வாசியாம். (வாசி)

லாவென்ற சிம்மா சனத்துக்குள்ளேயங்கே
ராஜாயிருக்கின்ற வீடடா—தூண்
பேவியேநாலு படியன்பத்தைந்தது
மேன்மை சிறந்திடும் வீடடா—அதில்
காவலதிகம் கரடி புலி சிங்கம்
கண்டால் துறத்திடும் தாமடா—மெள்ள
லாவைபழக்கி நீ லாஹூவென்றோதிட
நாட்டமுறுதுகள் தாமடா
ஆவென்றஹூக்கு அழியாப்பொருளது
ஆனந்தம் கொண்டிடும்லாவதுக்குள் நின்று
லாஹூவென்றோதின சத்தமுழங்கிட
ராஜாதிருப்புவான் வாசியறியடா. (வாசி)

முன்னுவிருந்த நக்கத்தின்னவிபு

முளையானதெப்படி தானடா—பது
தன்னால்முளைத்ததும் தாயின்று வந்ததும்
தான்காட்டுவாரிங்கே சொல்லடா—ஏகம்
பெண்ணுணுமில்லாம லொன்றாயிருந்து
பிரிந்தவிதமதை பாரடா—யப்போ
தன்னால்சுழித்து சுக்குனென்று வந்தோர்
தாயகர் மீமது தாமடா
எண்ணதகோடிக ளெத்தனைக்காலமோ
ஏகமாரண்டும் வளைந்துயிருந்ததும்
பெண்ணும் காட்டிடத்துண்டாய்ப் பிரிந்ததும்
பேசும்வாசியதை மீமுல் பூட்டியதும் (வாசி)

பூட்டியமீமை பிடித்துபலவண்ணம்
பெண்ணுணுரண்டுக்குந் தரமடா—விதம்
காட்டிப்படைத்து நல்வாசிலக்கானதை
கையில்பிடித்துக் கொண்டானடா—யேப்பா
கோட்டங்களெல்லாங் கயத்ததுமேலே
நுழையாதுலாமுக்குள் பாரடா—அந்த
நாட்டகயத்தைதான் லாமுக்குள்ளேசுத்தி
ராஜாநடுவிலிருப்பானடா
தேட்டமாராஜாவை கண்டுபிடித்திட
சிக்குங்கயத்தின் விதத்தையறிந்திட
நாட்டத்தையொன்றாக்கி ரண்டைவிலக்கிட
நல்லதயத்தைத் தானள்ளிப்பிடித்திட (வாசி)

என்னகுறக்கிருந்தாலு மிரப்பதொருகாலம்
என்றுமனதி லெண்ணடா—சதம்
பெண்டு பிள்ளை யக்காள் தங்கையர் தந்தை
பிரயோசனமில்லையே தானடா—எமன்
கண்டுபிடித்திடும் வேளையில்யாரை நீ
காட்டிக்கொடுத்திட போரடா—ஹக்கை
நன்றாயறிந்துநல் வாசியறிந்திட்டால்
நல்லசினேகிதன் ஏமண்டா
கொண்டுபழகி குணமாகயெங்கிலும்
கோடானகோடிகள் காலந்திரியலாம்
நன்றான ஹக்கது லாமுக்குள்ளேவாசி
நாட்டத்தைக்கொண்டுநல் நோட்டமறியடா (வாசி)

புவியைச்சதமென்று யெண்ணிப்பணத்தை
பொய்சொல்லித்தேடியே சாகட்டும்—எங்கும்
தெரியவே அத்தர் சவ்வாது பன்னீர்களை
தேசியானைக்கொள்ள பூசட்டும்—பெரு

முதலாளியாகவே தெரிந்திட மெத்தைகள்
மேமாடிகட்டி கொண்டிருக்கட்டும்—நல்ல
குருவரியாமலே நானென்ற ஆங்காரம்
பொய்க்கூட்டைச்சதமென்று பேசட்டும்
நிலையறியாதவ னிருந்தென்ன இறந்தென்ன
நெருப்புக்குயிரையாக ஜடலத்தை வளர்த்தென்ன
கலையையிழந்தமா னிருந்தென்ன இறந்தென்ன
கணக்கறியாதவன் புவியிற்பிறந்தென்ன (வாசி)

சட்டைசறுவந்திட்டு தங்கமணிகள்பூட்டி
தன்னழகைவெளியில் காட்டட்டும்—பறி
ஒட்டையானைரதமேறியே உட்கார்ந்து
ஊரெங்கும் சுற்றி உலாவட்டும்—கால்
கட்டையவிழ்த்துவிட்ட கழுதையைப்போலோடி
கனத்தஜடலமதைத் தேத்தட்டும்—கெட்ட
முண்டங்களாகிய பெண்டாட்டிபிள்ளைக்கு
மூர்க்கமாய் சொத்துகள் தேடட்டும்
கட்டியவாசி கணக்குமுடிந்தபின்
கட்டையைவிட்டது எட்டியேபோய்விடும்
கொட்டியேமூர்க்கமும் தேடும்பணங்காசும்
ஒன்றுமேயுதவாது நன்றாயறிந்துக்கொள் (வாசி)

பெற்றபிள்ளையென்று உற்றுஉற்றுப்பார்த்து
பெருமைக்கொண்டுயவன் சாகட்டும்—சுத்த
பத்தினியென்றவன் உற்றமனவியை
பார்த்துப்பார்த்து மூச்சை போக்கட்டும்—நல்ல
ரத்தினக்கம்பளி கட்டிலின் மெத்தையில்
நிதசெறியும் படுத்துறங்கட்டும்—பணத்தை
பெட்டகத்தில்வைத்து பூட்டித்திறந்தவன்
பூலோகம் பார்த்திடச்செய்யட்டும்
எட்டாது ஒன்றுதான் யாதும்சதமில்லை
இதுகாயம் கட்டைக்கு நிட்சியபலனில்லை
கவிகாட்டும் முஹம்மது முஹியித்தீன் சொல்நிலை
கட்டையைநிலைத்திட நாட்டிடவேலுமோ (வாசி)

முற்றிற்று.

பதம் இராகம் மோகனம் ஆதி தாளம்

ஆயெந்தன் பெண்கிளியே அறிவின் விகாவிபாம்
அந்தயாதி நயசோதி எங்குமோதி யழியாதநல்சாதி
ஆதியானயலிபு யனைத்துக்குயிராடி

"அஹதானவன் ஸமதானவன்
அடங்காதவன் யழியாதமன்னவன்
நேசமதை சூழ்ந்த நிறைந்த லாமீமாம்
ரண்டுகீழே ஹக்குமேலை
உச்சியின்மூளை உயிர்தானே நிண்டாடிடும்
ஆடுமதின்கீழே யடந்தலாம் கொடியாம்
அண்ணல்ராஜா மறைபோஜா காபுகபுஸா கண்புறு
வத்தின் நேசா நிண்டுயிலங்கியதான் நிரைந்தயலிபைநோக்கி
நெரியான வழிதோண யெங்கோன பொம்மை தான்சுத்திய
ஆட்டியக்காட்டுதடி அனந்த விளையாட்டை
அந்த ஆதியிதைகோதி உச்சிமீதியுகழ்ந்து யிருந்துதான்
வேடிக்கை காட்டுதடி விளையாடும் பொம்மையிதை
நல்வீடு யிதுகாடு பொய்க்கேடு
பொம்மை நாட்டத்தைப்பார்த்திட
சுத்தியிழுத்திடுமே பனு சுகத்தைக்காட்டிடுமே
அதைச்சூழ்ந்து நிசமோர்ந்து
பனுப்பூர்ந்து கட்டைபாழாகாமல் நிசம்
வெத்திபகாயழகை விரும்பேன் ஜெயந்தானே
விளையாட்டைவிட்டு ஓட்டன் நல்லநாட்டை சிந்தை
நோட்டமிட்டிட
கத்தோனுரைத்த நல்லகலிமா பொருளறிந்து
ஹக்குதான் நல்லகோணமைதான மலர்ந்தநல் வீட்டிலே
உட்கார்ந்திருப்பானே யெங்குமோடித்திரிவானே
அதையுத்து பயம்வைத்து புத்திகத்துசொல்ல
நத்தியேபார்த்திட ஏகவெளிச்சமடி யிலங்குமுனக்கெதிரே
அதைஎர்ந்து மணங்கூர்ந்து ஜெயம்பூர்ந்து
மணமுகழ்ந்துக் கொள்கையில்
என்னபயம்நமக்கு எஜமான் கூடயிருக்க
யாருநம்மைமீறியும்மை கோறிதம்மை வாதுகள் செய்வாரோ
எமனுந்தானோடுவான் எஜமானைத்தான் கலந்தால்
நம்மளெதிர்த்து மொழிகொடுத்து ஜெயமெடுத்து
பொருளுரைத்துக்காட்டிட
ஹக்கன்முதலிதண்டு தனமாயுகப்புகொண்டு, கனநாட்ட
மெல்லாமோட்டா ஜெயகோட்டம் சிந்தையாட்டமுமாகிய
ஐந்தாறு காரியத்தை யழித்தே யெடுத்துரைக்க
நல்லயாசை மனநேசம் விசுவாசம் உயிர்நேசமாகுவார்
ஏவலைத்தானுரைக்க யெடுத்தே நடத்திடுவார்
நம்மளெங்கும் போய்த்தங்கும் நயம்பொங்கும்
முஹம்மதி முஹியித்தீன் யெங்கும் பிரசங்கமாம் .. ஆயெந்

பதம் இராகம் சங்கராபரணம் சாப்புதாளம்

பல்லவி.

அந்தால் தெரியுதே நந்தாமணி விளக்கு
இந்தா யெரியுதே பாரு

அநுபல்லவி

சொந்தம் நிரைந்தயுயிராம் யெங்கும்சூட்சத்திலான பயிராம்
கந்தம் கமழும்வாசம் தந்துயுதவும் நாளை
நந்தவனச்சோலையில் சொந்தமா சேர்க்குஞ்சோதி (அந்)

சரணங்கள்.

கண்டத்துக்குமேலேயங்கே நின்றேயெரியுதேயென்
கண்ணே தெரியவில்லையோ பெரும்
காரணமானயுதிப்பை தானுக யெண்ணயெண்ண
கைகொண்டு தூண்டுவதல்லவோ நல்ல
மண்டலமெல்லா மிழுத்து நன்றாகசுத்திவரும்
மாயமுள்ள ஹாஹுமல்லவோ கூட
தண்டவேலைசெய்யும் மூன்றுபேருமே சேர்ந்துக்கொண்டு
தான்கூடி போகவில்லையோ

நன்று மிழுத்து விடுமே
பொம்மையை நாட்டி நடனம் செய்யுமே

துண்டாகசோதியது நன்றாயிருந்து கொண்டு
தண்டவேலைசெய்யும்பேரைக் கண்டு பூரிக்கும் சோதி
ஆதியின் னுதிப்பல்லாது யாடாதொரு வேலையும்
ஐந்தெழுத்தி லொன்றை நீக்கடி யது
மாயமுள்ளசோதி யபாய மாகயுன் னுக்குள்
உபாயமாக நிர்க்குதங்கடி நல்ல
காயினில் பழுத்ததல்ல காமத்தில் வடிந்ததல்ல
ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்லடி யது
தேயாது யெப்போதும் தீர்க்காயிசையுடைய
தீண்டாமணி விளக்கடி

காயாக நாளுமாச்சே
கனிவிட்டே பிரிந்து போச்சே

மாயமுள்ள நல்லகனி காயோடே சேர்ந்திருக்க
மேயமேயத் தான்கொடுக்க ஓயாதெரியும் சோதி
நல்லவாசியென்ற யெண்ணமதை நேசித்து
ஒன்றாக்கி வைத்தால்
வட்டம்பொரு கோட்டையாகுமே நல்ல

நேசித்த கோட்டைக்கு வொன்பதுவாசலின்
ஒன்றைநீக்கி
நிறைந்த பெட்டையும் பூட்டுமே பொல்லா
தோசியைவிட்டு பொழித்து துய்யமாயிருந்துகொண்டு
தூங்காமல் தூங்கிபாருமே யப்போ
நேசிக்கும்லா இலாவென்ற நிறைந்தவுபதேசமதை
நோக்கும் யுந்தன் கருத்தை

பசாங்கம் மாறிப்போகுமே
பசும்பொன்னுல் சுரூபம் காணுமே

ஆசைநிறைந்த வுயிரானந்தங்கொள்ளு முன்னே
வாசியைநேரிலாக்க வந்துநிற்கும் சோதியது அந்த
காலகாலந்தான் புலம்பி வீணிலேகருத்தைப்போக்கி
கண்டபுதுமையை சொல்லடி நல்ல
வேளேயேயின்னேரமென்று யறியாதமட்டிலும் நின்
வீடுவந்து சேரமாட்டாடி தோளன்
காலன்வந்து யுன்னைசூழ்ந்து கதறிபிடிக்குமந்த
காரணத்தை கொஞ்சம் சொல்லடி நல்ல
யின்னேரமென்று தானறிந்தால் நெருங்கு முன்னமை
கண்டு நேசித்துப்பழகலாமடி

பாழான ஆவிபோனுல்
பட்டகட்டைக்குச் சொந்தமென்னு

வீணுவியே போக்காதென்று விடுத்தேன்
முஹம்மது முஹியித்தீன்
தோணுங்கருத்தை யுரைத்தேன் தோழியரே நீன்மறகா

பதம் இராகம் ஏக தோடி சாப்புதாளம்.

பல்லவி:

ஆதியானயலிபின் முத்தது ஆஷக்காகியேவிளைந்த முத்தது, சோதியென்றுமே தெழிந்த முத்தது சுக்கூனுக நின்றுவளர்ந்த முத்தது, நீதியென்றுமே பெழுந்தமுத்தது நேசங்கொண்டிட பிரிந்தமுத்தது, சாதிமுத்தின் சுடர்மணி முத்தையான் தாவிக் கொண்டேனே, முஹியித்தீன் சீர்பாதம் மேவிக்கொண்டேனே.

எங்குநிறைந்தொலிலங்கும் முத்தது ஏகமாகநின்றுடிடுமுத்தது, அங்கமெல்லாம் விளைந்தமுத்தது ஆங்காரத்துடன் பேசுமுத்தது, கண்களில் விளையாடுமுத்தது ஹக்குதானென்று பேசுமுத்தது, சங்கைமுத்தின் தலைமுறைமுத்தை நான் தாவிக்கொண்டேனே, முஹியித்தீன் சீர்பாதம் மேவிக்கொண்டேனே.

ஏகமாக நின்றிலங்குமுத்தது ஏற்றராஜாவுக்கடுத்த முத்தது, ஆகயோசனை யுகந்தமுத்தது அரசன் சொல்படி நடத்து முத்தது, போகவரவே நடத்துமுத்தது பொம்மையை விளையாட்டு முத்தது, காதல் முத்தினருள்மணி முத்தையான் காதல் கொண்டேனே முஹியித்தீன் சீர்பாதம் மேவிக்கொண்டேனே.

தாய்தந்தைக்கு வுகந்தமுத்தது சமதாகமெங்கும் படர்ந்த முத்தது, ஊமையெழுத்தின் பேசாமுத்தது ஓசைகொடுத்து காட்டு முத்தது, எமனைக்கட்டி யடிக்கு முத்தது ஏவலைத்தட்டி விலக்கு முத்தது, சீமைமுத்தின் ஜயமுள்ள முத்துடன் சேர்ந்துக்கொண் டேனே, முஹியித்தீன் சீர்பாதம் பூண்டுக்கொண்டேனே.

அவ்வலில் உருவான முத்தது ஆகயிருளில் விளைந்த முத்தது தவ்வியே தீபமானமுத்தது ஜா திபிரிக்க விளைந்த முத்தது, நவ்வியே நாகலிங்கமுத்தது ராஜாவை யேர்ந்துக்கொள்ளும் முத்தது, பூவின் முத்தின் புகழ்பெற்ற முத்தையான் பூட்டிக்கொண்டேனே, முஹியித்தீன் சீர்பாதம் போற்றிக் கொண்டேனே.

பிஞ்செழுத்தினில் பிரிந்த முத்தது பெருமைகொண்டு நல் விளைந்த முத்தது, ஐந்துக்கமல வாசி முத்தது ஆடுங்கமலக் கோட்டை முத்தது; வஞ்சகமிருளறுக்கு முத்த்து வாசலொன்பதும் நிரைந்த முத்தது கொஞ்சுமுத்தின் குருமணிமுத்துடன் கூடிக்கொண்டே னே, முஹியித்தீன் சீர்பாதம் தேடிக்கொண்டேனே.

வாசிக்கயத்தை யளந்தமுத்தது வட்டத்தில் நின்றுடும்முத்தது பேசுமயிலையேர்ந்தமுத்தது பெருமைகொண்டுநல்விளைந்த முத்த்து, ஆசையின் மஃஷூ-க்கின்முத்தது, ஆழிக்கடலி லமைந்த முத்தது, ஓசைமுத்தினருள் மணி முத்தையா னூண்டிக்கொண்டேனே, முஹியித்தீன் சீர்பாதம் வேண்டிக்கொண்டேனே.

சாதிலிங்கத்தின் லிங்கமுத்தது தஹ்த்தருவெங்குந் தெரிந்த முத்தது, லாவென்றபேரை யேர்ந்தமுத்தது நல்ல கொடியை சூழ்ந்தமுத்தது, ஆவென்றஹக்கை யணைக்கும் முத்தது அருமை மீமுடன் தழுவுமுத்தது, நாவின்முத்தின் நடுமணி முத்தையான் நாடிக்கொண்டேனே முஹியித்தீன் சீர்பாதம் தேடிக்கொண்டேனே

வேகத்தின்வேகம் விளைந்த முத்தது வெற்றிக் கொடியை விரித்த முத்தது, ஆகத்தின்னுகம யுணர்ந்த மூத்தது அஹமதுக் கும் சிறந்த முத்தது, தாபத்தைத் தீர்த்த சமதின் முத்தது தானென்று வலுபேசுமுத்தது, கோபமுத்தின் குருமணி முத்து டன் கூடிக்கொண்டேனே, முஹியித்தீன் சீர்பாதம் நாடிக்கொண் டேனே.

ஆதி ஆஷக்கில் விளைந்த முத்தது ஆரெடுத்தாலும் மதியா முத்தது, நீதியலிபின் நிறைந்த முத்தது நிரைசெரியும் பார்த்து

தந்த முத்தது, காதல் வாசிக்கயத்தின் முத்தது ஹக்குவைத்து விளையாடும் முத்தது சோதிமுத்தின் சுடர்மணி முத்தையான் தூண்டிக்கொண்டேனே முஹியித்தீன் சீர்பாதம்வேண்டிக் கொண்டேனே.

ஒண்டிமாத்தில் விளைந்த முத்தது ஓடி நான்காய் பிரிந்த முத்தது, நன்றாகரண்டை யகற்று முத்தது நல்ல கண்டத்தின் மேலே முக்தது, துண்டாகயுச்சியின் கீழே ராஜாக்கு துலங்கு மந்திரியான முத்தது, நன்றாக முத்தின் மீமின் முத்தையான் நயந்துக்கொண்டேனே முஹியித்தீன் சீர்பாதம் தயந்துக் கொண்டேனே.

அல்லுபகலையரியாமுத்தது யாரழைத்தாலும் கூவுமுத்தது, சொல்லுக்குச்சொல்லுச் சொல்லும் முத்தது தூண்டிடாமே நின் றெரியுமுத்தது கலைக்கட்டுமுத்தது ஆசைபெருகச் செய்திடுமுத்தது, நல்ல முத்தின் நயமணி முத்தையான் நம்பிக்கொண்டேனே, முஹியித்தீன் சீர்பாதம் நாடிக்கொண்டேனே.

சொந்தம் நிறைந்த சோதி முத்தது சூட்சியாக நின்றாடும் முத்தது, சந்தங்கமழும் வாசமுத்தது கனபவுசையுமோர்ந்த முத்தது, அந்தரத்தில் நின்றாடுமுத்தது ஆகங்குளிர்ந்த யருமை முத்தது, சிந்தைமுக்தின் ஜெயமுள்ளமுத்துடன் சேர்ந்துக் கொண்டேனே, முஹியித்தீன் சீர்பாதம் யேந்துக் கொண்டேனே.

ஈறலின் கொழுந்தானமுத்தது யாருகந்தாலும் சேர்க்கு முத்தது, பாரவேதீனைதுலக்கும் முத்தது பாதாரந்தந்துதவு முத்தது, காதல் முஹம்மது முஹியித்தீன் கட்டையை கரைசேர்க்கு முத்தது, கண்ணின் முத்தின் ஜெயமணி முத்தென்று காதல் கொண்டேனே, முஹியித்தீன் சீர்பாதம் மேவிக்கொண்டேனே

பதம் பல்லவி

குன்னென்ற நினைவது மறவாதே
பெரும்குருவின் நிலையரிந்த வழியது மறவாதே குன்

அநுபல்லவி

தம்மடக்கி நினவே சாற்றியே பாரு
ஜடலமுழுதிலெங்கு முழங்கிடும் தேரு
சண்ணதை யிருத்தியே கல்பதால் கூரு
ஹக்குமுஹம்மதுட காட்சியைப் பாரு குன்
கண்டத்துக்கீழொன்றுமில்லை பொய்க்கூடு
காட்சி சிறப்திலங்கும் நாசியில்லோடு

மண்டை உச்சியென்ற மகராஜன்வீடு
மாணிக்கதீபமதை மணங்கொண்டு நாடு குன்

முக்கோணமுழுதிலும் மோடியேநிற்கும்
மூலாதாரத்தின் வழியாகவேபார்க்கும்
ஹக்குமுஹம்மதுவை கலந்தங்கேசேர்க்கும்
கட்டையுடலானதும் யெட்டிவாசி நோக்கும் குன்

ஆசைத்தொனிமுழங்கு மணியதுதானே
அஹதுயுஹதுக்கும் சிறந்திடுந்தேனே
நேசம்லிவாஉல் ஹம்து கொடியுடல்தானே
நிரைந்த முச்சுடரினில் நடுவிர்க்குந்தானே குன்

பாம்புக்குநஞ்சது பழகியேபாரு
படமெடுத்தாடினுலுங் கொத்தாதுநேரு
நேர்மையுபதேசத்தை நிதசெரிகூரு
நிரைந்ததீன்வழியென்ற நேர்மையில்சாரு குன்

காந்தமென்பது மணியோசைகிதொனியே
ஹக்கனுக்கின்பமது காட்டியக்கனியே
சேர்ந்தேன் ஒன்னிடமென்று சார்ந்திடுமணியே
சேதமாகாமல் உடலிருந்திடத்தணியே குன்

குன்னென்றயுபதேசம் கொடுப்பார்களனந்தம்
கோடானகோடி கொண்டலைவார்களனந்தம்
ஜெம்மல்உஜூதைப் பார்க்கத்திரிவார்களனந்தம்
திரையை நீக்கிபாராமல் திகைப்பார்களனந்தம் குன்

குன்னென்ற சொல்லுக்கு யின்னதுகோலே
கொடியதை நீக்கிட தெரிந்திடுசாலே
நம்மளுடலுக்குள் உஜூது முன்னுவே
நாடும் முஹம்மது முஹியித்தீன் சொல்லுபோலவே. குன்

ஏசல்

சந்திரசூரிய மென்னுமய்யலே ஹக்கை
சந்திக்கும் விதமென்ன சய்யதே ஜெய
சுந்தரஜூபமுள்ள துய்யலே செய்தி
சொல்லவேமணம் வைப்பாய் தையலே

தையலென்றே கூருமன்னவா குன்ஹூ
தாத்துசிபத்தேழு அல்லவா நல்ல
துய்யஹயாத்ததை விள்ளவா அதை
சூழ்ந்த சிபத்தாறை சொல்லவா

சொல்லவா யென்றிடும் வல்லியே செவி
சுகம்பெற சிபத்தாரை விள்வியே நான்

செல்லவே தெரிசிக்கும் ஜெல்லியே நேரம்
தெரியவே யெனக்குரை சொல்லியே

சொல்லெனும்இல்மது அறிவுதான் கல்பு
சொல்லும்யிரூதத்து நினவுதான் வஹு
குதாத்து தத்துவமும் சம்உதான்பார்க்க
குணமாகவே கேட்கும் செவியேதான்

செவிக்குப்பின்னாலே விதமென்ன யெந்தன்
சேயிழையேசொல்லு அறிவென்னஜுஉ
பசரெனும் சொல்வது பாருவைதான் கல்வி
பகரும்கலாமென்னும் பேச்சுத்தான்

பேச்சுடன் ஐந்துதான் கூடியேயென்ன
பிரபல்லியம் நடத்தும் தோழியேநயம்
போற்றிடு முயிரது யிதுகளேயேந்த
புகழாகவைத்ததை விள்ளியே

விள்ளென்றுச் சொல்லிடும் வல்லவா ராஜன்
வேகமுள்ள உயிரல்லவா யெங்கும்
நல்லாகதெரியவே சொல்லவா மூளை
நடுவினில்லொரு தீபமல்லவா

தீபத்தைக் காண்பது யெப்படி நல்ல
ஜெயமுள்ள யுபதேசம் செப்படி யிந்த
ஆபத்தின் தாபத்தை நீக்கடி ராஜன்
அவனெதுக்கப்போகத் தாக்கடி

தாக்கென்றும் சொல்லுமென்றுஜனே ஆறு
தலத்தையும் வெருத்திடும் அரசனே நயம்
நோக்கியே மேல்வாசி ஓட்டத்திலுள்ளே
நளேந்திடயுபதேசம் சொல்லியே

யுபதேசமெண்டிடும் உள்ளறங்கம் மனம்
ஊண்டிடயெனக்கு சொல்வெளிறங்கமதை
பழகிய தீபத்தைக் கண்டுயான் கீட்டை
பாழாகாமலுந்தன் கடமைதான்

கடமையேசாட்டாதே மன்னவாய் ஜெயம்
கதிருள்ளகுன்றினன்று முன்னேவா அதின்
நயமுள்ள யுபதேசமல்லவா ராஜன்
நயத்த முஹியித்தீன்னல்லவா

தீனென்றுசொல்லு மென்சிந்தையே யிந்த
தீபத்துக்கிடையினில் யெல்கையே நல்ல

தானங்கள் தவராமல் சொல்வியே நான்
தயந்துபோகவே நிசம்கொள்வியே

தயந்துபோவேனென்ற தலைவரே மூன்று
தலங்களைக்கழித்தது வளவதைக்கண்டு
பயந்திடாமல் எண்ணம் நினைத்ததைப் பாரும்
பத்தியே கண்டத்தின் மேலதை

கண்டேனே தீபத்தின் பத்தியே ரண்டு
கதிர்போல் துலங்குது மத்தியில் நான்
கொண்டணைக்க தீபமுன்போகவே ரண்டும்
குறுக்கேமறிக்கும் விதமென்ன

குறுக்கே மறித்தபேர் மந்திரி யிரு
கூடும்புரூவமதில் முஹம்மதி நயம்
கடக்கவே துலங்கிடும் தீன்மதி யுள்ளால்
கதிர்போல் தெரியுதே ஹக்குதீபம்

ஹக்கனுக்குமுன்னால் ரண்டடித் தடுக்கும்
காரணமெனக்கதை சொல்லடி நான் முக்கியம்
முன்னேறிப்போகையில் ரண்டும்
முன்வந்துரைப்பது என்னடி

முன்வந்திலங்கு முஹம்மதைக் கண்டு
மோகக்கனியென்று அஹ்மதைத் தழுவி
ஜெம்மல் முஹியித்தீன் நூனதை மேவி
தெரியவே பாரந்த தீபத்தை

தெரியமுஹம்மதே பழகினேன் தந்த
தெளிந்தயுபதேசத்தை தழுவினேன் ஜெயம்
மணியென்றமீமதை நடத்தலாம் வந்து
மறித்து நீயாரென்றும் கேட்குதே

அலட்டுது லாமென்று அஞ்சாதே தான்
அடக்கிய குன்னதை யெடுத்துரை கேட்க
முடுக்கியேயுந்தன் ஹக்குமுன் யிவன்
முஸ்தகீ மென்றது ஓதுமே

ஓதியே பின்னால் உஜூதையான் கண்டு
உகழ்ந்தயாவலைத்தீர்த்து மகிழ்ந்தேன் யான்பொல்லா
வாதினையைவிட்டு கடந்தேன்யான் யெந்த
வையக முழுதிலும் சிறந்தேன் யான்

சிறந்தயின்பம் கண்டசிங்கரே யெண்ணம்
சிந்தைகள் தவராதீர் யங்கரே யுள்ளம்

துலங்கிய ஜெகஜாலக் கண்ணாடி யதை
தூண்டிக்கொள் எப்போதும நிதசெரி
தெரிந்தோமென்றெண்ணித்தான் மறகாதே மாய்கை
தேனிருக்க ருசிமாரிடும் உள்ளம்
குளிர்ந்துமேல் வாசியின் ஞசியால் ஒட்டி
கொடுத்திடு நிதசெரி யிரையதை

பதம் இராகம் சங்கராபரணம் யேகதாளம்

பல்லவி

வாடிமனங் கொண்டெழுந்தோடி
அன்னல் அலிபைக்கூடி யணேவோ விளையாடி

அநுபல்லவி.

நாடிமனங் கொண்டெழுந்தோடி
ஆடுமெதுனல்கட்டை யவனென்றரியாமலே.

சரணங்கள்.

யெங்குமலேந்தேனடி தேடி யென்னுக்குள்வைத்து
யேங்கித்திரிந்தேனடி சாடி கண்ணுக்குள் நின்று
மூன்னால் சுருபமது ஆடி ஜெகமுழுதும்
மோடித்திரியுதெங்கும் நாடி அரியாமலே
எண்ணாதகோடி யெண்ணம் யெண்ணியெண்ணி பலதை
யெ்ன்னையுற்றுணரத் தன்னையறிந்தேனடி (வாடி)

நந்தவனமென்பது திரேகம் காடிபுலி
நடுவில் நாகமிருக்கும் கோபம் அதைபிடிக்க
மந்திரமுள்ளதொரு ஆகம் மகுடியூதி
மாணிக்கத்தொடவேபாகம் அடந்ததேகம்
சிந்தைகயங்கும்பாம்பை சிறியக்கூட்டிலடைக்க
சொந்தகுன்ஹேறயை நீக்கி சூட்டும் நானதுக்குள்ளே (வாடி)

இடதின்புறத்தின் வழியாலே அனல்ஹக்கு
இலங்குதே நானதுக்குள்ளாலே நக்கத்து நின்று
துலங்குதே தயேகமுள்ளவாலே பத்திபிடித்து
சுக்கூனென்ற வட்டத்திமுன்னாலே உஜூதைக்காண
அழகானவாலே அதுயடர்ந்த நூனுக்குள்ளடி
பழகிடயுந்தன் கட்டை பாழாக போகாதடி (வாடி)

அன்பத்தைந்து படியில்யேரி அம்பறம்மென்ற
அடர்ந்தவாசியைப்பிடித்தேரி மின்பரில்சென்று

ரண்டுமெந்திரியுபகாரி அவரைமேவி
நெருங்கிமிஃறுபினில் பாரீர் கண்டத்தின்மேலே
நண்டான யுச்சியின் கீழ் நடுமூளைக்குள்ளே நஞ்சு
நயந்து பாம்பைபழக்கி நஞ்சைசவாண்டிகொள்ளடி (வாடி)

நஞ்சைசவாண்டினாலென்னா பயம் நம்மள்கிட்ட
நாடிஎமந்தான் வரபயம் உத்திரவன்றி
மிஞ்சி நடக்காதொருமயம் ஜெகமுழுதும்
மேல்மைக்கொண்டாடிடலாம் நயம் எமனைக்கூட்டி
ஐந்தில் பிரிந்திலங்கும் ஆறுவதுமக்காமே
நயந்துயறிந்தனையான் நந்திஈசுபறனென்றுமே (வாடி)

நந்திஈசுபறனென்றமெய்ராஜன் அழியாப்பொருள்
நல்லசினேகிதண்டிநேசன் அவனைசேர்ந்தால்
கந்தங்கமழும் உயிர்வாசம் பட்டமரந்தான்
காயாமல்பூத்து யெங்கும் வீசும் அதின்மணத்தை
சிந்தையில் பூட்டியதைசேர்ந்து கொள்ளாமல் வீணா
சந்தைகூட்டத்தையிதை தைரியம் கொள்ளாதடி (வாடி)

அத்திபழத்தை புட்டால் ரொம்ப அதிசயங்கள்
அறிந்தால்விதுதா னென்றுமங்க தேசத்துக்கது
ஒத்தவார்த்தைகள் யல்லவெங்க முடிவேகொண்டு
உலகம்நடக்குதே செங்கோல் சறிஅத்தினில்
பெற்றதாய் பிள்ளையென்று பேணும்சரிஅத்திது
சித்திரம் பார்ப்போமென்றால் ஜெகம் விட்டு பிரிந்திடு (வாடி)

ஊரிலிருந்தாலொன்னைக்கொல்வார் கெட்டவனென்று
உறமுறைகள் பிரித்துதள்வார் மூதேவியென்று
சீரிவேகத்துடனே சொல்வார் லஃனத்தென்று
சீச்சியிங்காகாதென்றுவிள்வார் சரிஅத்துக்கு
பாரிலிருந்தால் வாயால் பகறாதேதெரிந்திட
கூடுமெய்யுலகத்தில் கோர்க்கை முஹம்மது முஹியித்தீன் (வாடி)

பதம் இராகம் கமாசி ரூபகதாளம்.

பல்லவி

தனைத்தானே பாரு—முன்னால்
தான்வந்துஜ௵து நின்றாடிடும் நேரு

அநுபல்லவி

அன்னைதந்தையிழந்து யடந்தவனத்தில் சென்று
எண்ணாதஎண்ணங்கோடி எண்ணிமெலியவேண்டாம்

வானம்புவி ஜெகமும் யுந்தன்
வளர்ந்தயுடலுக்குள்ளிலிக்குதே பாரு

போனும் சுவர்க்க நரகம் கட்டை
பொந்தியிக்குள்ளங்கே யிருக்குதேபாரு

தோணுதருஷுகுருஸு யுந்தன்
துதிப்புக்கு யருகிலிருக்குதே பாரு

காணுதலவுஹுகலம் மூளை
கவுழ்கதிமெயாட்டில் பதுக்குள்ளேபாரு

தேடியேயொன்பதும் யுன்திரேகத்துக்குள்ளேவைத்து
சாடிவனத்தில் சென்றதாவம யெனக்குச்சொல்லு தன்னை

ஒன்பதுவிதமுகம்மள் உடலுக்குள்
ஊண்டியிருக்கும் வேலையறியாயோ

அம்பரமென்றவட்டம் உடலுக்குள்
ஆராய்ந்து பார்த்தால் தெரியாதோ

மின்பர் றெண்டத்துக்கு வாசி
மேலோட்டத்தினுல் துறக்காதோ

சம்பராயம் நிரைந்த உயிரை
சாஷ்டாங்கஞ்செய்தால் பேசாதோ

அம்பரம்தனிலேரி ஆடி காணம்மிட்டு
மின்பரில்வந்துகையை நீட்டுங்கதையறியாய் தன்னை

வித்துசிறுசுதானே மரம்
விருட்சத்தைப்பார்த்து நீ மலையாதே

கத்திக் கத்தி புலம்பி மரம்
கனத்தபெரிதென்று யெண்ணுதே

யெத்தனையோ காலம் மரம்
யிருக்குமென்றெண்ணி நிசங்கொள்ளாதே

பத்திபிடித்தபூமி வேரை
பார்பூாக்கினுமரம் நில்லாதே

வெத்திபொருந்தி யெங்கும் வேடிக்கை காட்டுவித்து
யிப்படிவித்துக்குளளே யெப்படியாச்சுதென்று தன்னை

வித்துக்கு நுனைமேலே ரண்டும்
விரும்பிடும் ஒருசட்டை சவ்வாமே

கொட்டையதுக்குமேலே தூரு
கொடியுடனேமரா மதுமேலே

பச்சையிலைமேலே பூவு
வாசம் சிறந்திடும் அதுமேலே
உச்சிதகாயாலே பச்சை
உருவம் சிவந்துதே பழம்போலே

வித்துக்குளித்தனையும் விளைந்ததெப்படி யென்று
மத்தியேபாராமலே சுத்தியலையவேண்டாம் தன்னை

பழமென்பது தோலு காய்
பழுக்காமலிருக்கும் சதைதானே
பூவென்பது ரெத்தம் யிலை
போலத்தெரிந்தது கொழுப்புதானே
மனமென்பது முள்ளு கொட்டை
மாத்துசவ்வு தொலிதானே
கொடியென்பது நரம்பு நரை
கூரிடும்மூளைக் கட்டிதானே
கட்டியேமூளையிக்குள் கனகவித்து மணியே
எட்டையும் நீக்கிச்சென்று பெட்டிபாராமல்வீணு தன்னை

வித்தைகீழேவைத்தால் பழம்
வேகமாயுயர வருவதென்ன
பத்திபிடித்த வேரு மரம்
பாளான வீதிக்கீ ழொன்றுமில்லை
மத்தியென்றகண்டம் மேலே
மாத்துக்குப்பழம்வந்து உதித்ததுபோல்
ரெத்தினதீபமொன்று ரண்டு
நிரைந்தமீம்லாமது குள்ளாலே

பத்தியுடனேமீமே பழகிலாமுக்குள் சென்று
யெத்திகொள்ளாமல் வீணுகத்திபுலம்ப வேண்டாம் தன்னை

லாமுக்குள் நாணுகி நடுவில்
நல்லநொக்து அதுஹக்காகி
யேவல்செய்யுமே மீமே ஹக்கு
யிம்பமுடனே பார்த்துமதப்பாகி
ஆவல்சிறந்துமேவி பெந்தன்
அங்கம்யென்று சொல்லி அதில்தாவி
வேகமுடனேமோக கலையால்
விசிரியமீமதைத்தான்மூடி

ஆகமுடனேயெட்டுவாசல் அலட்டத்தகட்டை
போகும்நாசியின்குள்ளேபூட்டுமேல்வாசியோட்டம் தன்னை

தீன்னென்றயதிகாரம்   அலிபுமீம்
சேர்ந்தாலும் பார்க்காதேயதுகோபம்
காவென்றயதிகாரம்   ஹக்கை
நடுங்கிடச்செய்யுமே அதுவேகம்
மீமென்றமாதாவே   பாராமல்
மீறியேபேசுமே யதுசாபம்
தானென்ற சகலத்துக்கும்   யதிகாரம்
தைரியம்பேசுமே யதுயோகம்
நூனென்றநிலையதை திரப்படுத்தியே கொண்டால்
கோனுடனேநம்மள் குடியிருப்பதுநிச்சயம்   தன்னை

கோனுனை மேவிக்கொண்டால்   குட்டி
ஆடெல்லாமேய்த்து ஓட்டலாமே
தானென்ற வாசியோட்டம்   பிடித்தால்
கைதடியென்று ஊன்றி நடக்கலாமே
வானம்நிறைந்தபூமி   யெங்கும்
வையாளிபோட்டெங்கும் வோடலாமே
ஆணென்றும் பெண்ணென்றும்   மதியாத
ஆதியுடனே சேர்ந்திருக்கலாமே
எமனென்றவன்பேரி லேறியுட்கார்ந்து
சீமைமுழுதும்போய் சிறந்தவேடிக்கைப்பார்ப்போம்   தன்னை

எமனென்றது வாசி   குதி[illegible]
யேரியே வேடிக்கைப்பாராமல்
சீமைத்தானுகழ்ந்தால்   யெந்த
தேசமெல்லாம் போகமுடியாதோ
காமனையரியாவிட்டால்   பட்ட
கட்டைதழைக்கும் மென்றுபெண்ணுதே
ஊமைமனிதனுடனே   சேர்ந்து
உறவாடாமல் ஒன்றுமுடியாதே
யேமன்ஊமையென்னும் இபுலீஸுமுத்தவனும்
நூனென்றீனுதுக்கு ஒன்றும்பு தில்சொல்லாது   தன்னை

தன்னுக்குள் தானுகழ்ந்து   பின்னால்
தலைமகன் மகளைப் பிரித்தானே
அன்னைபிதாவென்று றெண்டுக்கும்
ஆஷக்கு மஷீஷுக்கு கொடுத்தானே
ஒன்றாகசேர்ந்தவுடன்   கண்ணில்
உகழ்ந்ததீன்மணி வந்துதித்தாரே
நன்றானபேரிரண்டு   அலிபுமீம்
நாமுஹியித்தீனென்றணைத்தாரே

மகிழ்மணி மாலை

முச்சுடரில்பிரிந்த முஹியித்தீன் யென்றநூனில்
இச்சையைவைத்துயுகழ்ந்துயிலங்கு நுக்கத்துமானுதன்லை

தொக்கத்தானதும் நூனு
ஓடியேவட்டம் சுக்கூன்னுகி
ஹக்கதுகுள்ளாக
கனத்த முஹியித்தீன் வளவாக
எக்காலமும் நூனில் ந
யிருந்துகொண்டுயதில் விளையாட
பக்குவபருவமதில் தெல
பாய்ந்து யொன்ரேடொன் றலைமோத

முக்கியமாகிய நூன் முடுகுதே வேகம்சொம்ப
நுக்கத்தாகியஹக்கு மொதுங்குதேபயந்தோடி தன்லை

பயந்தவுடனே நுக்கத்து உருக்கி
பார்த்திடும் பருவமுள்ளரசு
அடங்கவேகம்மீறி நுக்கத்து
அஞ்சிப்பயந்து நின்றுடிடுமே
கெஞ்சியேதயங்கிடுமே நுக்கத்து நீர்
கேட்டதெல்லாம் தந்தேனென்றிடுமே
யெண்சானுடலுக்கும் நீர் ராஜா
யெனக்கும் யெஜமான்தான் னென்றிடுமே

தன்னையறிந்திடவே தவுஹீதிதுவிபரம்
மண்ணில்மடிந்தபேரை மறுபிறப்பாக வேண்டாம் தன்னை

குட்டியசுவத்தில் முட்ட வெள்ளெழுத்து
கூரிடும்வார்த்தை யோர்ந்திடுமோ
சட்டிக்கி தூறில்லாமல் தண்ணீர்
தாவினுல்தங்கி நின்றிடுமோ
பட்டமரத்திலேரி பழம்
பரிப்போமென்றால் அங்கே அகப்படுமோ
கட்டியேவாசியெல்லாம் குரைத்தால்
கட்டைநிலைத்து யிருந்திடுமோ

இப்படிலேசாக யெல்லாம் பிரிக்கதென்று
செப்பும் முஹம்மது முஹியித்தீன் ஜெகத்திலறியநாடி தன்லை

ஆசிரிய விருத்தம்

முன்னுளில் அவ்வல்தனில் யாருமற்று
மோகமது தன்னாலே வேகமீரி
தன்னுக்குள் பிரிந்திலங்கும் ஒளிவைக்கொண்டு
தான்வாசம் சாற்றமயில் வேஷம்சூட்டி

மகிழ்மணி மாலை

...ன்று ஆடுமயில் அழகைக்கண்டு
...மஷேக்கு விம்மவிம்ம
...ாய் மூன்றுமுத்து பிரிந்திலங்க
...ம மயில்வேகம் நாடுமேப்போ

...ஆட்டமுள்ள மயிலேநோக்கி ;
...ாதீர் மூன்றையுந்தான் ஒன்றைநீக்கி
...ரறெண்டையுந்தான் ஆவல்கொண்டு
...ட்டம் தீரயுந்தன் மையல்தீரும்

...முள்ள தோர்மணிதான் வேகம்செம்ப
...வந்தயிருமணியுக் குள்ளேவைத்து
...வல்தீர யிருவரும் நாம் தரித்திருக்கும்
...சனத்தை கட்டியதில் நேசம் கொள்வோம்.

வித்தகுக் குயிரிருக்கும் விடங்தெரி யாமலெங்கும்
கத்திக் கத்திப்புலம்பிக் காரியமென்ன—மத்தியைபார்
சுத்தி சுத்தியெங்கும் சூழ்ந்துவது வந்தாலும்
பத்தம்வைத்து நல்லுயிரைப் பார்

பாரடா வட்டமதில் மகபத்தியாதெரியும்
நேருடனே யொன்றாக்கி நேசம்வை வாசிபூட்டி
ஆருச்சியின்மணிய ஆசையுடனே பூட்டி
பாரடா கண்டத்தின்மேல் பழம்

எஞ்சா னுடலென்பார் யேகுவா றுடல்முழுதும்
பஞ்சர் சரப்பொருளை பாகுவார்—கெஞ்சிக்கெஞ்சி
நஞ்சிருக்கு மோரெழுத்து நல்லகண் டத்தின்மேல்
அஞ்சிய கெஞ்சியதை யணை

கண்டமது மேலே கனத்த சிறப்பனந்தம்
ஒண்டிலுமடங்காது ஒருசோதி—நின்றிலங் கும்
கொண்டாடி நாம்பழக்கிக் கூர்மையுட னேயரிந்தால்
நன்றாகவே யிருப்போம் நாம்

கூடழிய மாட்டாது கோடிகோடி காலமெல்லாம்
நாடுமந்த உயிரதுவை நம்பினால்—ஆடிடுமே
கொட்டியதான் பாட குதித்துக் குதித்துன்னை
கட்டியே பிடிக்கு மந்த ஹக்கு

அரசனைக் காண யவன்வீடு தெரியாமல்
புருஷனில்லா கைம்பெண்ணுட்டி போல்புலம்பி—வருசையென்ன
கண்டமென்று சொல்லுமிரு கண் புருவத் தின்மேலே
நண்டான உச்சியின் கீழ் நாதன்

ன—கார்ந்தமது
தை மெள்ள பிடித்திருந்தால்
ந்த பரு
யெடுத்துக் கொண்டாலும்
வந்து வுரையுமது —மங்களமா
தான்பிடித்து கனத்தகூடும் வைத்திருக்க
கிடிதன்று பெண்ணினீ யிழக்காதே
க்காதே ஏற்கபத்தை பெங்கே பறந்தாலும்
றக்காதே யுன்கையை ஓடிவிடும்—மறக்கவேண்டாம்
யென்ற வாசிபதில் நல்லகண் டத்தின்மேல்
ருதாத கோட்டைக் குள்
காட்டையிக் குள்சென்று கோடையிடி போலதற
ட்டமுந்தன் எண்ணமதை நல்லுயிரில் கோட்டமிட்டு
ட்டி பசைத்துயென்னை யந்தறத்தில் மேயவிட்டாய்
ட்டினேன் யுன்னையான் புகழ்ந்து.

பதம் இராகம் டோய்ரி தோடி.

பல்லவி.

என்செய்வேன் ஞானே இறசூலேக்கானேன்
ப்போ யெனக்கு ஜெயம் தருவாரோ தேனே

அநுபல்லவி.

சபூமேடை மாமதினாவாழ்
ராஜர் போற்றும் தீனரசாள்வார்
மாராறும் யறிந்தால் தீனாவார்
அஹமது நபியிரு பாதம் பெறுவாய் (என்)

ஆதியினாதி சோதியுருவாய்
அல்ஹம்துயென்னும் அலிபில் ஒளிவாய்
நீதியாக்குன்னென்ற நூனுக்குள் தெளிவாய்
நிரைந்தயாஸீமே தங்கள் நேசமே தருவாய் (என்)

கண்ணாடிவட்ட கமலத்தினுள்ளே
கருவுருவான தெளிவதுக்குள்ளே
பெண்ணாணுமில்லா யிருளிதுக்குள்ளே
பிரிந்த முஹம்மதிருவுகழ்ந்திருமானே (என்

முஹம்மது
மவா யிடது புறத்தின்
யும்கவிபயின்றேன் முஹம்மது முஹ

பதம் இராகம் தாரா ஏகதாளம்

பல்லவி.

தாதா யென்தனையாளும் நீதா
இருபாதாரந்தாரும் மஹ்மூதா

அநுபல்லவி

ஜெயபோதா புருக்கான் மறைவேதா
ஜெகம்புகழ் பெற்றிலங்கும் குருநாதா
காதம் கமழும்கதம் தாதா
கஸ்தூரி புயனேசரே நீதா (தாதா)

அவ்வலஷிபிற்பிரிந்தோரே
ஜெகவண்ட பிண்டமும் நிரைந்தோரே
நவ்வுமப் துல்லா நுதல் நீரே
நவமிரத்தின மீமாநிண்டமேரே (தாதா)

வானில் மதியழைத்த வாசா
ப்வறுமைக் குபிரறுத்த சுயராஜா
வன் புகழ்ஜெய நேசா
தன் சஞ்சலந்தீரும் மகராஜா (தா)

கானில்மான் முசல்சாப்பம் மொழிந்த
ஹக்கன் ஹபீபென்று யிருதயமகிழ்ந்த
வானவர்புடைசூழ நிறைந்த
ஜெயவள்ளலே நம்பினேன் யான்மகிழ்ந்த (தாதா)

ஹாஷிம் குலத்திற் கதிர்வீசும்
இன்ஸான் கவுமுகளை கரைசேர்க்கும் வாசம்
தாசன் முஹம்மது முஹியித்தீன் நேசன்
சிந்தைதயவுவைத் தெனையாளும் யாஸீன் (தாதா)

முற்றிற்று

IBRAHEEM PRESS, TRIPLICANE.